

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Ловеч, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ**

при участието на секретаря **НАТАША СТ. БОГДАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ** Административно наказателно дело № 20214310200918 по описа за 2021 година

Производство по реда чл.59 и сл. от ЗАНН, във връзка с чл.189, ал.8 от ЗДвП.

С електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 2485829 на ОД на МВР Ловеч е наложено на Г.С. З. – Д. от грГ., в качеството □ на законен представител на „***** АД, ЕИК 107030335, административно наказание на основание чл.182, ал.2, т.3, във връзка с чл.189, ал.4 от ЗДвП – глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Недоволна от електронния фиш останала жалбоподателката З. – Д., която го е обжалвала. В жалбата изтъква, че както към датата на извършване на нарушението, така и към момента на издаване на ЕФ и понастоящем не е имала и няма качеството на законен представител на „***** АД – дружеството собственик на заснетия автомобил. В тази връзка сочи, че за фиша е научила случайно и тъй като няма качеството на законен представител на дружеството не може да посочи лицето управлявало автомобила в деня, в който е засечено нарушението. Счита, че наказващият орган е бездействал и не е направил проверка кой е законния представител на дружеството и в този смисъл констатациите в него не са подкрепени с безспорни доказателства.

В съдебното заседание, редовно призована, жалбоподателката не се явява и не изразява становище в допълнение към това в жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призовани, не изпращат представител и не изразяват становище по делото. Единствено, в съпроводителното писмо /л.3/ са направили възражение за прекомерност на разноските по реда на чл.63, ал.4 от ЗАНН в случай, че жалбата бъде уважена и жалбоподателят претендира такива.

От събраните по делото писмени и веществени доказателства, както и от изложеното в жалбата и в съдебно заседание, съдът прие за установена следната фактическа обстановка :

В полицейски автомобил от парка на ОД на МВР Ловеч имало монтирана мобилна система за видеоконтрол и регистрация на пътни нарушения тип TFR1 – М, № 608. Системата можела да работи както в установен в покой, така и от движещ се полицейски автомобил и когато засичала превишена скорост на участник в пътното движение, тя го заснемала и на видеоклип. Системата засичала движещи се и в двете посоки автомобили, както тези които настигали полицейския автомобил, така и тези, които идвали срещу него. След това, в полицейското управление се преглеждали видеозаписите и се установявали марките на автомобилите и техните регистрационни номера, след което се правела и справка за собствениците им с оглед установяване и налагане на санкции на нарушителите.

На 02.11.2018 г., в 14:51:35 часа, на първокласен път I-4, при км 27+700, в землището на с.Сопот, област Ловеч, системата за контрол на скоростта засякла и заснела движещо се в посока гр.София със скорост от 118 км/ч МПС – лек автомобил от категория В. В този участък от пътя не е имало въведено ограничение на скоростта, поради което максимално разрешената за този тип МПС скорост в извън населено място, съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП била 90 км/час.

По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР Ловеч, които от видеоклип № 1733 /л.16/ установили, че засечената в 14:51:35 часа на 02.11.2018 г. скорост от 118 км/час била от лек автомобил „*****” с рег.№ ** **** **. След като бил приспаднал толеранса от 3 %, представляващ допустима техническа грешка при измерването на скоростта, наказуемата такава била определена на 114 км/час.

След справка в централната база данни на КАТ /л.20/, било установено, че собственик на автомобила е „***** АД - грГ.. Видно от справката от търговския регистър /л.8/ дружеството се представлява от Г. Д. Н. – Г..

Въз основа на така констатираното нарушение, на 14.01.2019 г. /справка на л.17 от делото/ бил издаден електронен фиш серия К, № 2485829 /л.15/ срещу Г.С. З. - Д. от грГ., в качеството □ на законен представител на дружеството собственик на автомобила. Във фиша наказващият орган приел, че е нарушена разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП и за което □ наложил санкция „глоба” по чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП, в размер на 100 лева.

Видно от приложената по делото справка /л.17/ и отбелязването върху екземпляра връчен на жалбоподателката /л.6/, електронният фиш е бил връчен на Г. З. – Д. на 10.09.2021 година.

По делото липсват данни на основание чл.189, ал.5, изр.2-ро от ЗДвП жалбоподателката З. - Д. да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки жалбата от правна страна съдът прие следното :

С оглед наличните по делото данни относно датата когато обжалваният ЕФ е бил връчен на Г. З. - Д. и когато жалбата е била изпратена до ОД на МВР Ловеч /л.12/, то същата е подадена в срока по чл.189, ал.8, изр.2-ро от ЗДвП. Подадена е също така от надлежна страна, доколкото именно Г. З. - Д. е посоченото като нарушител в електронния фиш лице, поради което съдът приема, че жалбата е допустима.

Атакуваният електронен фиш за налагане на глоба е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на формално основание. Посочено е, че е издаден от ОД на МВР Ловеч, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението - чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП. За пълнота на изложението следва да бъде отразено и че в ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението – км.27+700 от първокласен път I-4, отразено е обстоятелството, че в този участък максимално разрешената скорост е била за извън населено място от 90 км/ч, както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 24 км/час, като преди това коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. В тази връзка следва да се има предвид, че по отношение на процедурата за санкциониране на нарушения с електронен фиш, разпоредбите на ЗАНН касаещи реквизитите на наказателното постановление са неприложими.

С оглед цялостният контрол за законосъобразност на обжалвания ЕФ, следва да се посочи, че автоматизираното техническо средство, с което е била засечена скоростта на автомобила е било сертифицирано. Видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. на Български институт по метрология /л.14/ и от протокол от проверка № 3-23-18 от 14.08.2018 г. /л.13/, системата за контрол на скоростта е имала валидно издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване, а също и била преминала последваща проверка на годността, като е отговаряла на съответните технически изисквания.

Неправилно обаче, с оглед данните по случая, за нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката Г. З. - Д..

Отговорността □ е била ангажирана на основание чл.188, ал.2, предл.1-во от ЗДвП, в качеството □ на законен представител на дружеството – собственик на лекия автомобил, заснето да се движи с превишена за конкретния пътен участък скорост. Безспорно се установява, че лекият автомобил е собственост на „***** АД – грГ.. От представената от жалбоподателя справка от публичния търговски регистър и регистър на ЮЛНЦ /л.7-11/, за

която след служебна проверка съдът констатира, че е актуална, се установява, че жалбоподателката Г. З. – Д., към датата на извършване на нарушението (02.11.2018 г.), както и към датата на издаване на ЕФ (14.01.2019 г.) е била в съвета на директорите на „*****“ АД, заедно с още две лица. Съгласно разпоредбата на чл.244, ал.1 от Търговския закон, акционерните дружества с едностепенна система на управление (каквото е „*****“ АД) се управляват и представляват от съвета на директорите и представляват дружеството колективно, освен ако уставът предвижда друго – чл.235, ал.1 от ТЗ. Съветът на директорите обаче може да овласти едно или няколко лица от състава си да представлява дружеството, като имената на лицата овластени да го представляват се вписват в търговския регистър – чл.235, ал.2 и ал.3 от ТЗ. Такова лице, считано от 06.01.2016 г. до настоящем е била Г. Д. Н. – Г., т.е. към датата на извършване на нарушението и към момента на издаване на електронния фиш законен представител на дружеството е била Г., а не жалбоподателката Г. З. - Д..

Отнесено към обсъждания тук казус, отговорността на З. – Д., за нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП не може да бъде ангажирана при условията на чл.188, ал.2, предл.1-во от ЗДвП, тъй като тя към датата на извършване на нарушението – 02.11.2018 г. и когато е бил издаден ЕФ – 14.01.2019 г., не е била законен представител на дружеството – собственик на автомобила.

Логично при това положение е и че при получаването на фиша жалбоподателката Г. З. - Д. е нямало как да декларира кое лице е управлявало автомобила и да представи копие от свидетелството му за управление, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.5, изр.2-ро от ЗДвП, тъй като за нея това лице е било неизвестно.

При тези съображения, съдът намира, че обжалвания електронен фиш е категорично и изцяло незаконосъобразно издаден и като такъв следва да бъде отменен, тъй като липсва основание и неправилно, в нарушение на материалния закон, визираната като нарушител Г.С. З. - Д. е била привлечена към административнонаказателна отговорност.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 2485829 на ОД на МВР Ловеч, с който на Г.С. З. - Д. от грГ., бул.***, ЕГН : *****, е наложено в качеството □ на законен представител на „*****“ АД – грГ., административно наказание на основание чл.182, ал.2, т.3, във връзка с чл.189, ал.4 от ЗДвП – глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Ловеч в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____